Povídky, pohádky a další

25. Rozhovor se sportovcem

MODERÁTOR: Vítám všechny naše posluchače u pravidelné sportovní relace našeho rádia. Vítězem letošního ročníku orientačního závodu *„Zamotaná hlava“* se stal vloni pohřešený závodník Emil Sobota. Naše rozhlasová stanice získala exkluzivní práva na rozhovor s tímto sportovcem.

Jsem Rudolf Kopanec a zprostředkuji vám toto interview.

Již zde máme našeho sportovního hrdinu. Je škoda, že ho nemůžete vidět. Přichází zarostlý muž atletické postavy ve velice ošuntělém a odrbaném oblečení.

Drazí posluchači, to není vše. Pan Sobota má v rukou obří trs banánů, na nohou sněžnice a za krkem maličkou, živou opičku.

Vážení přátelé, tohle tu ještě nebylo.

Dobrý den, pane Soboto, posaďte se a dovolíte-li, hned začnu s otázkami.

SOBOTA: Dobrý den, pane Kopanče, ptejte se nač chcete. Stejně vám odpovím podle vlastního uvážení.

KOPANEC: Jak se vám povedlo vyhrát tento náročný závod?

SOBOTA: Trénoval jsem velmi dlouho, intenzivně a kvalitně. Hlavní důvod mé letošní výhry však vězí v tom, že jsem měl už od loňska velmi úspěšně nadběhnuto k vítězství. Mohl jsem zvítězit již minulý rok, jenže vloni se mi nedařilo. Až letos mi přálo štěstí.

KOPANEC: Proč se vám nepovedlo vyhrát loňskou *„Zamotanou*

hlavu?“

SOBOTA: Trasa loňského ročníku byla nezvykle klikatá. Často jsem musel odbočovat a to zřejmě způsobilo že mě prohlásili za pohřešovaného.

KOPANEC: Podle sněžnic vidím, že jste se dostal až k severnímu pólu nebo dost blízko k němu. Jak se vám tam běželo a jak vás tamní obyvatelé přijali?

SOBOTA: Běh zamrzlou plání má své kouzlo a výhody. Člověk se příliš nezpotí. Naopak, běžíte, abyste si udrželi tělesnou teplotu… V oblasti věčného sněhu a ledu se vyskytují velmi vřelí lidé.

Původní obyvatelé polárních oblastí dokonce na mou počest vyhlásili něco jako státní svátek a jejich náčelníci mě radostně poplácávali po zádech.

Ptali se mě, zda konečně skončila první světová válka. Byl jsem po dlouhé době první Evropan, který k nim zavítal od prvního dobytí severního pólu.

Obyvatelé osady mi přinášeli svoje nejlepší ryby. Měl jsem co dělat, abych je všechny snědl. Považovali by za nejhorší urážku, kdybych některou rybu ani neochutnal.

Na rozloučenou uspořádali velkolepou slavnost, při níž vyhazovali a zase chytali pestré bumerangy. Teprve při bližším zkoumání jsem zjistil, že jsou to zmrzlé ponožky. Nechápu, proč organizátoři vedli trasu závodu právě tudy.

KOPANEC: Ty banány a opička napovídají, že jste navštívil tropické pásmo. Jaký byl běh tímto prostředím?

SOBOTA: Nejhorší mi připadalo příšerné vedro a časté přívalové deště, trvající i několik dnů. Musel jsem si každý den měnit oblečení, protože na tom starém mi během dne stihl vyrůst mech a několik vzácných hub. Jeden botanik mi za moje tričko zaplatil hotové jmění, neboť na něm zpozoroval jakousi rostlinu, která má jen latinské jméno a téměř vymizela.

Pralesní obyvatelé mi dávali hromady ovoce a zeleniny, která jim přebývala a jako poděkování za příjemně strávený čas, mi věnovali tuto ochočenou opičku. Když jsem se ocitl v amazonské džungli, řekl jsem si, že se raději spolehnu na své skautské zkušenosti s orientací v divočině. Za pomoci hvězd a lišejníků jsem se vrátil na správnou cestu.

Jak vidíte neprohloupil jsem a nakonec jsem byl první v cíli.

KOPANEC: Velmi zajímavé… Vyprávějte, co dalšího jste zažil při svém orientačním běhu?“

SOBOTA: Než jsem našel správnou cestu, setkal jsem se s náčelníkem Siouxů, Velkým Vlkem. Vykouřili jsme spolu dýmku míru a velmi srdečně si pohovořili. Jeho dcera, Duhová Hvězda, se do mě šíleně zamilovala, ale mně se vůbec nelíbila. To ovšem nebylo vhod jejímu otci.

Dal mi na vybranou; buď si vezmu jeho dceru za ženu nebo sním celého upečeného bizona posezení.

KOPANEC: A co jste si vybral?

SOBOTA: No, co myslíte? Byl jsem hladovej jako čuba, tak jsem si vybral toho pečeného bizona. Musím říct, že to je velice dobré maso, asi jako kdybyste jedli hovězí. Navíc byl moc dobře okořeněný. Prostě lahůdka.

Indiáni obdivovali můj apetit a velmi ochotně mi poradili, kudy mám běžet dál.

KOPANEC: Obdivuji vaši duchapřítomnost i strategii, kterou jste zvolil k nalezení správné cesty. Můžete mi říct, kde jsou podle vás ostatní letošní závodníci, kteří startovali před půl rokem?

SOBOTA: To nevím, ale domnívám se, že touto dobou asi zjišťují u tučňáků na jižním pólu, kudy mají běžet dál.

Pokud mohu posluchačům radit, vsaďte si na některého letošního účastníka jako na výherce příštího ročníku závodu *„Zamotaná hlava.“*

KOPANEC: Děkujeme za tip. Někteří posluchači ho jistě využijí.

Máte ještě nějaké další sportovní plány do budoucna?

SOBOTA: Zúčastním se přespolního běhu *„Rychlý jako zajíc.“* Mám velký předstih v tréninku právě na přespolní běh. Při svém orientačním běhu jsem byl nejednou nucen utíkat přes pole i louky, kteří mě pokládali za zločince. Házeli po mně dokonce kameny a hroudy hlíny a řvali různé nadávky.

KOPANEC: Tomu se tedy říká důkladný trénink. Přeji hodně štěstí.

Děkuji vám za příjemný rozhovor a těším se na naše další setkání.

SOBOTA: Také se velmi těším. Sportu zdar a běhu zvlášť!